

Ανταπόκριση από το 11ο Αντιεξουσιαστικό φεστιβάλ στα Γιάννενα

Ένα ακόμα αντιεξουσιαστικό φεστιβάλ στα Γιάννενα έλαβε τέλος. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά όσο κόσμο στήριξε με την παρουσία του τις διάφορες πολιτικές και πολιτιστικές μας εκδηλώσεις, καθώς, επίσης, το Rebel Kollektiv και το Studio from the down για την κάλυψη του ήχου του φεστιβάλ και τον Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Χώρο Ιωαννίνων για τον εξοπλισμό που μας παρείχε.

Δυο τρεις σύντομες σημειώσεις :

– Η κουβέντα και οι τοποθετήσεις που έγιναν την πρώτη μέρα του φεστιβάλ γύρω από το ζήτημα της μετάλλαξης της πόλης μας και της πραγματικής διεκδίκησης του δημόσιου χώρου, μας δίνουν μεγάλη ώθηση να αναδείξουμε τις πολλές διαστάσεις που προκύπτουν από αυτήν την κουβέντα με σειρά εκδηλώσεων, παρουσιάσεων και παρεμβάσεων για κάθε ένα επιμέρους θέμα από όλα όσα θίχτηκαν.

– Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον σύντροφο Antti Rautiainen που ήρθε από πολύ μακριά για να μας μιλήσει για τους αναρχικούς κρατούμενους στις ρώσικες φυλακές που διεξάγουν τον δικό τους κοινωνικό πόλεμο κατά του καθεστώτος Πούτιν. Δυστυχώς, η επικαιρότητα στο πεδίο του πολέμου μονοπωλείται από αντιλήψεις που στοχεύουν να ξεκαθαρίσουν με την πλευρά ποιου συμπλέγματος εξουσίας είναι. Απαραίτητο για μας σήμερα να αναδεικνύουμε εκείνη την αντιεξουσιαστική ματιά που βάζει στο επίκεντρο την ανάγκη των λαών να ψάχνουν τους τρόπους για την χειραφέτησή τους και την άμυνά τους απέναντι στον στραγγαλισμό.

– Η παρουσία της κυρίας Ρούλας Τζοβάρα (αδελφής του Γιάννη Τζοβάρα που δολοφονήθηκε στα Τέμπη), της δημοσιογράφου Μαρίας Κεφαλά από το δημοσιογραφικό The Untold και του πρώην μηχανοδηγού της Hellenic Train Άρη Σταμάτη στην εκδήλωση της τελευταίας μέρας για τις κοινωνικές διεργασίες και την μάχη των από κάτω για να αποδοθεί δικαιοσύνη για τους 57 δολοφονημένους στα Τέμπη ήταν συγκλονιστική και συγκινητική. Οι σχέσεις αλληλεγγύης που χτίζουμε αποτελούν την βάση για την τεράστια και άνιση μάχη που έχουμε μπροστά μας τα επόμενα

χρόνια απέναντι σε κράτος και κεφάλαιο.

– Οι ατάκες που συνοδεύουν κάθε καλοκαιρινή δραστηριότητα σε αυτήν την πόλη κι έχουν να κάνουν με τις ξαφνικές μπόρες και τις βροχές που μπορούν να σου χαλάσουν τα σχέδια, τείνουν να αγγίξουν σε γραφικότητα ατάκες του τύπου «τα λέμε του χρόνου» ειπωμένες στις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους. Τα όσα ζήσαμε το Σάββατο το απόγευμα στην πόλη, με την πλημμύρα, τη νεροποντή και το χαλάζι, δεν μας άφησαν κανένα περιθώριο να κάνουμε ούτε την εκδήλωση για τα Τέμπε στην Αρχιτεκτονική Σχολή ούτε το live στο θεατράκι. Η επιμονή των Strafi που ήρθαν από την Λάρισα για να παίξουν και η φοβερή βοήθεια που μας προσέφεραν οι σύντροφοι-ες του Studio from the down οδήγησαν στο να γίνει τουλάχιστον ακουστικό live στην Αλιμούρα και να μην πάνε όλα ... στράφι.

– Ζητάμε συγγνώμη από τους Ωχτομηδεν και τους Moses Remax που δεν κατέστη εφικτό σε αυτές τις συνθήκες να παίξουν, ωστόσο υποσχόμαστε ότι θα επανέλθουμε με νέα ημερομηνία στο μέλλον για την επανάληψη ολόκληρου του live, ίσως σε κλειστό χώρο για να αποφύγουμε τις κακοτοπιές.

– Ευχαριστούμε, τέλος, πάρα πολύ τους stand up κωμικούς Αλέξανδρο Μουρατίδη, Χριστίνα Μπάκου, Αργύρη Βαμβακίδη, Τζόνι Παλαιοκρασσά, Άννα Νικοπούλου και Ιωάννα Κανέλα που μας χάρισαν ένα πολύ ωραίο και ζεστό βράδυ στην Αλιμούρα, καθώς και τους Karo, TZITZI, Step και Commadante για τις μουσικές τους στο πάρτυ της δεύτερης μέρας και την στήριξή τους όλα αυτά τα χρόνια στα φεστιβάλ και γενικότερα στα πράγματα που διοργανώνουμε.

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

11ο Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ (Ιωάννινα) 19-20-21/6

Ο κύβος ερρίφθη, ζέστη έχουμε, υγρασία αφθονη, πιθανότητα να βρέξει τσεκ. Όλα είναι έτοιμα για ένα ακόμη **Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ**, το 11ο κατά σειρά, στα Γιάννενα. Κουβέντες για την πόλη, τον πόλεμο εκτός των συνόρων της χώρας μας αλλά και για αυτόν εντός τους, stand up, lives και techno party είναι μερικά σημεία από το χρονοδιάγραμμα που έχουμε θέσει από τις **19 ως τις 21 Ιουνίου 2025**.

Τα Γιάννενα βρίσκονται συνεχώς σε μια διαδικασία κίνησης και, δυστυχώς μάλλον, όχι μόνο από τα κάτω. Σπίτια ερημωμένα δίπλα σε νεόδμητα ξενοδοχεία, εκθέσεις χορηγούμενες από εφοπλιστές, μονοπώληση της τέχνης και μια μυρωδιά φρεσκοαπλωμένου τσιμέντου και φρεσκοψημένου μπέργκερ αποτελούν πλέον την κανονικότητα. Την **Πέμπτη 19/06** θα προσπαθήσουμε να ενώσουμε τα σημεία και τις εμπειρίες για να δημιουργήσουμε μια χρονική

συνέχεια που να αφορά την ζωή και την ανάπτυξη στην πόλη των Ιωαννίνων ενώ θα εστιάσουμε ιδιαίτερα στην έννοια του χώρου όχι μόνο γεωγραφικά αλλά και ποιοτικά. Όλα αυτά στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα στις 18:30.

Θα ακολουθήσει stand up με τους/τις: Αλέξανδρο Μουρατίδη, Χριστίνα Μπάκου, Αργύρη Βαμβακίδη, Τζόνι Παλαιοκρασά, Άννα Νικοπούλου, Ιωάννα Κανέλα

Και για σβήσιμο θα ακούσουμε disco funk στην αυλή.

Την επόμενη μέρα **Παρασκευή 20/06** και ώρα **19:00** το φεστιβάλ θα ξεκινήσει με εκδήλωση στο **θεατράκι σκάλας** παρέα με **σύντροφο που ανήκει στο Ρωσικό αντιπολεμικό κίνημα**. Τρία και πλέον χρόνια από την Ρωσική εισβολή, μιλώντας για έναν πόλεμο εθνικού, οικονομικού και γεωπολιτικού ενδιαφέροντος θα πρέπει να εντάξουμε στην κουβέντα πέρα από τις μπάντες που τον επιτελούν και το αντιπολεμικό κίνημα μέσα στην χώρα που τον ξεκίνησε. Ο **Antti Rautiainen** θα μας μεταφέρει τα βιώματα του ως αναρχικός σε μια χώρα σε εμπόλεμη κατάσταση. Πως λειτουργεί το αντιπολεμικό κίνημα δίπλα στην πρώτη γραμμή και πως θα έπρεπε να λειτουργεί χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά της;

Θα ακολουθήσει techno party στο θεατράκι με τους : ΚΑΡΟ, ΤΖΙΤΖΙ, STEP, COMMANDANTE

Το **Σάββατο 21/06**, την τρίτη και τελευταία μέρα του φεστιβάλ, θα συζητήσουμε στην **Αρχιτεκτονική Σχολή (Παπαζόγλειο)**, για την αξία ενός σιδηροδρόμου στα χέρια της κοινωνίας, τα εμπόδια στην πραγματοποίηση μίας τέτοιας προσπάθειας και τα αίτια που οδήγησαν στο **έγκλημα των Τεμπών**. Επίσης θα κουβεντιάσουμε για τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του **κινήματος των Τεμπών**, τις διαστάσεις που αυτό έχει πάρει και τις τομές του με άλλα κινήματα με δομημένο αντικρατικό λόγο και περιεχόμενο. Μαζί μας θα είναι οι : **Θοδωρής Ελευθεριάδης (γιος Μαρίας Εγούτ), Μαρία Κεφαλά (δημοσιογράφος), Άρης Σταμάτης (πρώην μηχανοδηγός της Hellenic Train)**.

Θα ακολουθήσει πανκ λάιβ στις 23:00 στο θεατράκι σκάλας με τους : Στράφι, Ωχτομηδεν, Moses Remax

Σας περιμένουμε !!

ΠΕΜΠΗ • 19/06 • 22:00 • Ε.Κ.Χ. ΑΛΙΜΟΥΡΑ

STAND UP COMEDY ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

→ Με τους:

Χριστίνα Μπάκου
Αργύρης Βαμβακίδης
Ιωάννα Κανελλά

ΕΚΔΗΛΩΣΗ – ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Η ΜΕΤΑΛΛΑΞΗ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ ΜΑΣ ΠΟΛΗΣ

ΠΕΜΠΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ
18:30
Ε.Κ.Χ. ΑΛΙΜΟΥΡΑ

Τα Γιάννενα στην εποχή
της τουριστικοποίησης.

23:00

ΘΕΑΤΡΑΚΙ

DJ SET:

• ΚΑΡΟ (techno)

ΕΘΥΣΙΑΣΤΙΚΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 21/6
23:00

ΣΤΡΑΦΙ

PUNK ROCK - LARISSA

ALTERNATIVE PUNK - IOANNINA

ΟΧΤΟΜΗΔΕΣ

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ-ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΧΩΡΩΝ ΠΡΟΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ – ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Τα τελευταία χρόνια, αλλά και φέτος, έχουμε παρατηρήσει να εμφανίζονται διάφοροι άνθρωποι οι οποίοι γυροφέρνουν τους «κινηματικούς» χώρους και οι οποίοι διοργανώνουν πάρτυ σε δημόσιους χώρους της πόλης, όπου, όπως δηλώνουν, τα έσοδα της εκδήλωσης προορίζονται για να καλύψουν προσωπικές τους οικονομικές ανάγκες, όπως π.χ. τα έξοδα διπλωματικής εργασίας. Νιώθουμε την ανάγκη να πούμε δυο πράγματα αλλά πριν γίνει αυτό, καλό θα ήταν να κάνουμε μια μικρή ιστορική αναδρομή για το πώς απελευθερώθηκαν οι δημόσιοι χώροι από το κίνημα της πόλης των Ιωαννίνων, πώς τους υπερασπίστηκε ο κόσμος που τους απελευθέρωσε και πώς διατηρήθηκαν ελεύθεροι, με αποτέλεσμα σήμερα να θεωρείται δεδομένη η παρουσία και η δραστηριότητα κάθε ελεύθερου ανθρώπου και συλλογικότητας σε αυτούς.

Από τη μεταπολίτευση και μετά, αριστερά κόμματα και οι νεολαίες τους ξεκίνησαν να κάνουν εκδηλώσεις σε δημόσιους χώρους, ζητώντας και παίρνοντας άδεια από αστυνομία και δήμο. Καθώς δυνάμωνα το ανταγωνιστικό κίνημα της πόλης μετά την σύνοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Θεσσαλονίκη και αποκτούσε περισσότερο αυτόνομα και ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά, άρχισαν οι τοπικές συλλογικότητες να χρησιμοποιούν τους δημόσιους χώρους με τους όρους τους, δηλαδή χωρίς καμία συνεννόηση με τις τοπικές αρχές και τους μπάτσους. Από το 2008 οι εκδηλώσεις και οι παρεμβάσεις στους δημόσιους χώρους πολλαπλασιάζονται, καθιερώνονται και γίνονται μια σταθερή πραγματικότητα.

Προφανώς, εφ' όσον η απήχηση ήταν μεγάλη, δεξιά κομματόσκυλα και ντόπια αφεντικά, μυρίζοντας χρήμα, δεν άργησαν να αποπειραθούν να χρησιμοποιήσουν τους ελεύθερους χώρους για να τα κονομήσουν.

Το κίνημα τότε στάθηκε αντάξιο των περιστάσεων και υπερασπίστηκε σθεναρά τους δημόσιους χώρους, οι οποίοι μέχρι

και σήμερα παραμένουν ελεύθερα προσβάσιμοι και σε αυτούς φιλοξενούνται ακόμη εκδηλώσεις κινηματικού – πολιτικού χαρακτήρα, καθώς και πάσης φύσεως δραστηριότητες, όχι μόνο καθαρά «κινηματικές», όπου τα όποια έσοδα πηγαίνουν σε συλλογικούς σκοπούς ή στην συντήρηση των ίδιων των εκδηλώσεων που διοργανώνονται.

Ερχόμενοι-ες στο σήμερα, παρατηρούμε ότι η νεοφιλελεύθερη ιδεολογία που αναπαράγει το καθεστώς με μόνιμο σκοπό «τα πάντα στο βωμό του κέρδους» έχει διεισδύσει ακόμη και σε άτομα που περιφέρονται στους κινηματικούς χώρους. Η λογική του ατομικισμού που διέπει αυτά τα άτομα βρίσκεται απέναντι στο συλλογικό και την αλληλεγγύη που διαχρονικά προτάσσει το κίνημα.

Αντιλαμβανόμαστε ότι στη σημερινή εποχή όλοι οι άνθρωποι της τάξης μας έχουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα, όπως και εμείς οι ίδιοι-ες άλλωστε, αλλά θεωρούμε ότι οι λύσεις που πρέπει να προτάσσουμε οφείλουν να είναι συλλογικές και να μας εμπεριέχουν όλους-ες. Συλλογικές διεκδικήσεις για κάλυψη οικονομικών εξόδων από τις ίδιες τις σχολές ή ταμεία αλληλεγγύης, όπως αυτό το οποίο συγκροτούσε η σχολή καλών Τεχνών Ιωαννίνων το 2006/07, το οποίο, πέρα από τις ανάγκες των τότε φοιτητών, άφηνε και μια παρακαταθήκη για τους επόμενους-ες.

Πέρα, όμως, από τη λογική του ατομικισμού, ή την όποια επιδίωξη προσωπικού οφέλους, η διοργάνωση τέτοιων εκδηλώσεων αφορά και το ταυτοτικό προνόμιο όσων πρόσκεινται στους χώρους μας. Η διοργάνωση και η παρουσία σε διάφορες τέτοιες πολιτιστικές εκδηλώσεις του ευρύτερου «χώρου», δίνει το know how για τον σχεδιασμό, ιδιωτικά, παρόμοιων events.

Επίσης, παρατηρούμε πως αυτές οι μαζώξεις είναι σε μεγάλο βαθμό θέμα αισθητικής ταύτισης του τύπου «έτσι χρησιμοποιεί τον δημόσιο χώρο το κίνημα, έτσι θα τον χρησιμοποιήσουμε κι εμείς», επενδύοντας με όμορφες και πολιτικά φορτισμένες λέξεις μια επιλογή που δεν υπηρετεί τους ίδιους σκοπούς, διατηρώντας παράλληλα τα ίδια αισθητικά χαρακτηριστικά, αναμένοντας με αυτόν τον τρόπο να συμμετάσχει κυρίως ο κόσμος που τα φέρει. Έτσι ολοκληρώνεται το νεοφιλελεύθερο αφήγημα που πέραν του ατομικού σκοπού, απαιτεί την αυτενέργεια του entrepreneur, δηλαδή του ατόμου εκείνου που χρησιμοποιεί ευφάνταστα μέσα, τα προνόμιά του και τις προσβάσεις του για να καταφέρει αυτό που θέλει. Να, λοιπόν, ποια είναι και η βασική διαφορά ανάμεσα σε

έναν τυπικό φτωχοδιάβολο που θα ήθελε να βγάλει εύκολο χρήμα ή σε έναν συνηθισμένο, καθημερινό πολίτη που βγάζει με το ζόρι τα προς το ζην και δεν σκέφτηκε ποτέ να πληρώσει το ρεύμα κάνοντας πάρτυ και σε ένα άτομο σαν και αυτά που περιγράφουμε παραπάνω.

Θεωρούμε ότι αυτού του είδους η λογική της ατομικής λύσης θα οδηγήσει με μαθηματικούς όρους να χάσουμε «από τα χέρια μας» τους χώρους που έχουμε κατακτήσει και να ανοίξει ο δρόμος για αφεντικά, δεξιούς και πάσης φύσεως κερδοσκόπους, οι οποίοι αδυνατούν να καταλάβουν ότι τα έσοδα από τις εκδηλώσεις και τα πάρτυ του χώρου δεν μπαίνουν στις τσέπες κανενός. Αντίθετα, με αυτόν τον τρόπο, τα άτομα που πάνε να παρέμβουν για προσωπικό όφελος, τους βγάζουν ασπροπρόσωπους. Και ποιος μας λέει ότι στο τέλος δε θα εμφανιστεί και το κράτος να ελέγξει και να καταστείλει με σκοπό να παραδώσει στους επιχειρηματίες τους δημόσιους χώρους της πόλης, αφού πρώτα αυτοί θα έχουν απογυμνωθεί από την συλλογική και μη εμπορευματική χρήση που κάνουν όσοι νοιάζονται για την ελεύθερη πρόσβαση σε αυτούς; Χαρακτηριστικό παράδειγμα κακής διαχείρισης απελευθερωμένων χώρων, η οποία πάει να μας γυρίσει μπούμερανγκ, είναι η αυλή της αρχιτεκτονικής σχολής, ένας χώρος ο οποίος παρέμενε κλειδωμένος μέχρι να παρέμβουμε και να ανοίξουμε προκειμένου να παραδοθεί στην τοπική κοινωνία και το κίνημα. Μια σειρά από συνελεύσεις, εκδηλώσεις και μπαρ συλλογικοτήτων ή ακόμα και καθημερινά αράγματα από παρέες δώσανε ζωή στο εμπορευματοποιημένο κέντρο της πόλης.

Θεωρούμε εν μέρει αδυναμία του κινήματος που δεν αντέδρασε στον σωστό χρόνο για να αποτρέψει πάρτυ μέχρι τα χαράματα που διοργάνωναν διάφοροι τύποι για προσωπικό τους κέρδος. Πράγματα τα οποία έχουν πλέον οδηγήσει τη γειτονιά να μαζεύει υπογραφές για να διώξει τη σχολή από το ιστορικό κτίριο της Παπαζόγλειου.

Ο δημόσιος χώρος είναι αντανάκλαση της κοινωνικής κίνησης και των αντιθέσεων που επικρατούν μέσα σε μία κοινωνία. Μπορεί να είναι δημόσιος, αλλά κρατικά ελεγχόμενος, αποστειρωμένος και περιφραγμένος. Μπορεί να είναι ιδιωτικός και πλήρως εναρμονισμένος με την ροή του κεφαλαίου και του κέρδους. Μπορεί, όμως, να είναι ελεύθερος, κοινός και πραγματικά δημόσιος, δηλαδή να ανήκει σε όλη την κοινωνία.

Ως Χειρονομία –Αντιεξουσιαστική Κίνηση, που δραστηριοποιούμαστε εδώ και πολλά χρόνια στον δημόσιο χώρο με

εκδηλώσεις, παρεμβάσεις, φεστιβάλ κλπ, θεωρούμε αναγκαίο να ανοίξει η κουβέντα αυτή μέσα στις συλλογικότητες και στα στέκια της πόλης, με σκοπό να πάρουν θέση για την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων. Καλούμε, παράλληλα, όλα αυτά τα άτομα που αντιμετωπίζουν τους δημόσιους χώρους με όρους που δεν συνάδουν με την ελεύθερη, κοινή χρήση, που λειτουργεί με όρους μη εμπορευματικούς και χωρίς πλάτες, να ξανασκεφτούν την στάση τους. Να συλλογικοποιήσουν τις ανάγκες τους και να απευθυνθούν με ειλικρίνεια στους συλλόγους και στις συλλογικότητές τους προκειμένου να καλύψουν τις ομολογουμένως τεράστιες ανάγκες που σχετίζονται με τις σπουδές τους. Για όσους απλώς εποφθαλμιούν τους δημόσιους χώρους για να βάλουν λεφτά στην τσέπη, τους το κάνουμε ξεκάθαρο ότι δεν πρόκειται να κάνουμε άλλο τα στραβά μάτια...

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

**Η φωτογραφία είναι στιγμιότυπο από την περσινή παρέμβαση επανοικειοποίησης της Παπαζογλείου, που είχαμε πραγματοποιήσει κατά τη διάρκεια της αντιφασιστικής πορείας του Σεπτέμβρη.*

Η ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΧΘΕΣΙΝΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ένα πράγμα είναι σίγουρο από την χθεσινή διαδήλωση-απεργία που πραγματοποιήθηκε για τα 2 χρόνια από το έγκλημα στα Τέμπη : η κοσμοπλημμύρα ήταν αδιανόητη και πρωτόφαντη σε όλες τις πόλεις, σε κάθε γωνιά της χώρας. Αυτή η διαπίστωση για το πλήθος που κατέβηκε στο δρόμο σε συνδυασμό με τον πανικό που προκαλεί στα κυβερνητικά επιτελεία, μας κάνει να χαμογελάμε και να χαιρόμαστε.

Στην πόλη μας, στα Γιάννενα, η κοινωνία ξεχύθηκε μαζικά στους δρόμους και γέμισε ασφυκτικά το εμπορικό της κέντρο.

Από την πλευρά μας, αποφασίσαμε να καταλάβουμε το δημαρχείο Ιωαννίνων με την πολύτιμη βοήθεια συντρόφων και συντροφισσών από άλλες συνελεύσεις προκειμένου να αποτελέσει το δημαρχείο

έναν κόμβο πληροφόρησης και συζήτησης για το έγκλημα και την συγκάλυψη στα Τέμπη, καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας.

Εκτός από τη συμμετοχή μας στην διαδήλωση, βρισκόμασταν από τις 10 το πρωί στο κατειλημμένο δημαρχείο, το οποίο στήριξαν πολλοί και διαφορετικοί μεταξύ τους άνθρωποι, καθώς επίσης η αναρχική συλλογικότητα A Batalha και το REBEL kollektiv, που παρείχε όλη την υλικότεχνική υποστήριξη.

Μετά το τέλος της πορείας καταλάβαμε και το Δημοτικό Ραδιόφωνο Ιωαννίνων προκειμένου να εκπέμπουμε τόσο από τις συχνότητες του ραδιοφώνου όσο και από τα ηχεία του δημαρχείου μέσω live streaming. Η τρίωρη εκπομπή του ραδιοφώνου στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία κι ευχαριστούμε πάρα πολύ όσες και όσους τοποθετήθηκαν, αλλά και όσα άτομα ήταν διατεθειμένα αλλά διάφοροι παράγοντες δεν τους το επέτρεψαν.

Η κατάληψη του δημαρχείου συνεχίστηκε με συνέλευση στην αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου, η οποία απαρτίστηκε από αρκετό κόσμο και ολοκληρώθηκε με την απόφασή μας να συνεχίσουμε τη δικτύωσή μας προκειμένου να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να βρισκόμαστε μέσα στην κοινωνία ως κομμάτι της, στο πλευρό των συγγενών των θυμάτων των Τεμπών αλλά και άλλων κρατικών εγκλημάτων όπως αυτό της Πύλου και με οριζόντια και αδιαμεσολάβητη αντίσταση να αποτελέσουμε έναν σημαντικό πόλο των επερχόμενων εξελίξεων και κινητοποιήσεων με τελικό στόχο να είμαστε μαζικά στα δικαστήρια της Λάρισας όταν ξεκινήσει η δίκη των Τεμπών.

Μέχρι τότε και κάθε μέρα, θα συνεχίσουμε να δίνουμε αδιαμεσολάβητο αγώνα ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο, ενάντια σε κάθε τι που στερεί από τη ζωή μας την αξιοπρέπεια, την ισότητα και την ελευθερία.

Φωτογραφίες

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Πορεία δύο χρόνια από το έγκλημα των Τεμπών 28/2 (Ιωάννινα)

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΥΜΝΟΣ

Σε μια παραλλαγή του κλασικού παραμυθιού του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, θα μπορούσαμε να παραλληλίσουμε τον συρφετό της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας με έναν υπερφίαλο και φαντασμένο βασιλιά, που τριγυρνά γυμνός στους δρόμους νομίζοντας ότι οι πάντες θαυμάζουν τα φανταστικά του ρούχα. Ο βασιλιάς είναι γυμνός και στην περίπτωση μας πάντα γυμνός ήταν.

Μέχρι και πρόσφατα, με τη λαϊκή οργή να ξεχύνεται παντού στους δρόμους για την υπόθεση των Τεμπών με αφορμή τη διαρροή ορισμένων ηχητικών με τις τελευταίες στιγμές κάποιων από τους

επιβάτες, ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας δεν φαινόταν ιδιαίτερα διατεθειμένο να αναγνωρίσει φωναχτά αυτή τη γύμνια.

Καταλυτικοί παράγοντες σε αυτή την αλλαγή του συλλογικού θυμικού υπήρξαν ουσιαστικά τρεις. Αρχικά, ο ακούραστος, ανυποχώρητος και αξιοπρεπής αγώνας των οικογενειών των θυμάτων, που δεν έχουν σταματήσει στιγμή εδώ και 2 χρόνια να προσπαθούν να συναρμολογήσουν το παζλ των ευθυνών του κράτους, της κυβέρνησης της ΝΔ και της εταιρίας Hellenic Train, κρατώντας το θέμα στην επικαιρότητα σε πείσμα όλων όσοι προσπαθούν να το θάψουν ή να το υποβαθμίσουν. Μαζί με τις οικογένειες, σταθερά από την πρώτη στιγμή στάθηκαν και στέκονται εκείνοι οι άνθρωποι που είδαν τον εαυτό τους στα καμένα και κατεστραμμένα βαγόνια, που αντιλήφθηκαν ευθύς εξ αρχής ότι στα Τέμπη δολοφονήθηκαν οι δικοί τους άνθρωποι.

Ο τελευταίος παράγοντας που υπήρξε εξίσου καταλυτικός ήταν η αλαζονία της εξουσίας, που διαρθρώνεται σε πολυεπίπεδα δίκτυα ακραίας διαφθοράς και που προσπάθησε από την πρώτη στιγμή να συγκαλύψει με κάθε τρόπο το έγκλημα των Τεμπών. Η συγκαλύψη ενορχηστρώθηκε από το κράτος, την κυβέρνηση της ΝΔ, την τοπική αυτοδιοίκηση, την εταιρία και διάφορους σκιώδεις παράγοντες της ελληνικής βαλκανικής πραγματικότητας και βρήκε πρόσφορο έδαφος στα περισσότερα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, τα οποία ακολούθησαν πολιτικές ντιρεκτίβες για την παραπλάνηση της κοινής γνώμης. Αυτή η προσπάθεια συγκαλύψης έχει εξοργίσει πολύ κόσμο με αποτέλεσμα να είναι δύσκολο έως αδύνατο να μαζευτεί πλέον από τα κυβερνητικά φυντάνια.

Οι διαχρονικές ελλείψεις στους σιδηροδρόμους, η ανυπαρξία τηλεδιοίκησης και άλλων συστημάτων ασφαλείας, το μπάζωμα, το περιεχόμενο και τα βαγόνια της εμπορικής αμαξοστοιχίας, είναι ζητήματα που ανέδειξαν και αναδεικνύουν σταθερά οι οικογένειες των θυμάτων και είναι αυτές οι οικογένειες, με τους δικούς τους διαύλους επικοινωνίας και με τη στήριξη του απλού κόσμου, που ενημερώνουν τους πάντες για το τι πραγματικά συμβαίνει, καθώς και για το ποιες ήταν οι σπασμωδικές κινήσεις της

κυβέρνησης προκειμένου να θάψει το θέμα από την πρώτη μέρα. Μόνο από αυτές τις πηγές πληροφοριών μπορούμε να μάθουμε τι συνέβη και τι οδήγησε στα Τέμπη, αφού από το στόμα κανενός «αρμόδιου» δεν έχουμε ακούσει για τις πολλαπλές ελλείψεις στα συστήματα ασφαλείας, για την υποβάθμιση του σιδηροδρομικού δικτύου και των υποδομών του, για το ξεπούλημα των από καιρό υποβαθμισμένων δημόσιων μεταφορών σε ιδιωτικές εταιρίες, για την γενικότερη συνθήκη αδιαφορίας απέναντι στο ενδεχόμενο απώλειας ανθρώπινων ζωών μπροστά στην μεγιστοποίηση των κερδών. Σύμφωνα με τους «αρμόδιους» τύπου Καραμανλή, δεν ετίθετο καν θέμα ασφάλειας, μέχρι που ξαφνικά δυο τρένα συγκρούστηκαν μεταξύ τους μετωπικά εν έτει 2023, σκορπώντας τον θάνατο σε 57 ανυποψίαστους επιβάτες.

Δύο χρόνια μετά το κρατικό και καπιταλιστικό έγκλημα στα Τέμπη, τα κυβερνητικά κωθόνια, και όλο το σύμπλεγμα συμφερόντων που ταΐζεται από αυτά, δεν κάνουν ούτε βήμα πίσω στο αφήγημά τους που αποδίδει πάντοτε τις ευθύνες σε μικρομεσαία στελέχη, έτοιμα να θυσιάσουν για το καλό των αφεντικών τους. Πέρα από τη στήριξη στις οικογένειες και στο απολύτως δίκαιο αίτημά τους για απονομή δικαιοσύνης και τη δεδομένη στήριξη όλων μας ενώπιον των δικαστηρίων όταν έρθει η ώρα, ένα κοινωνικό κίνημα με διάρκεια θα πρέπει να λειτουργήσει ως μοχλός πίεσης στην κοινωνία όχι μόνο για το ξεμπρόστισμα των υπαίτιων αλλά και για το γκρέμισμά τους από τον θρόνο.

Είναι δύσκολο να φανταστούμε το τέλος ενός συστήματος και μίας πραγματικότητας όταν αυτή σεβίρει τον εαυτό της ως τη μοναδική ρεαλιστική λύση. Στην ιστορία των ανθρώπων, όμως, τίποτα δεν άλλαξε χωρίς την φαντασία και την ουτοπία. Ας φανταστούμε, λοιπόν, ότι έχουμε την δύναμη να επιβάλουμε εμείς την δικαιοσύνη που αυτοί κρατάνε στα χέρια τους σαν μαριονέτα που εκτελεί τις εντολές τους. Ας φανταστούμε ότι ζούμε σε μια κοινωνία όπου το χρήμα δεν είναι η κύρια αξία, αλλά προτεραιότητα αποτελούν οι ζωές των ανθρώπων (ανεξαρτήτου φυλής, φύλου, χρώματος και θρησκείας φυσικά). Ας φανταστούμε

μία κοινωνία όπου οι συγκοινωνίες δεν είναι κρατικές ούτε ιδιωτικές, αλλά δημόσιες, υπόκεινται δηλαδή σε κοινωνικό έλεγχο και χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες. Ας φανταστούμε και ας πράξουμε.

**ΔΕΝ ΕΧΩ ΟΞΥΓΟΝΟ ΔΕΝ ΕΧΩ ΑΝΑΠΝΟΗ
ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΑΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ, 28
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΙΣ 11.00 ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ**

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

**Εκδήλωση-Συζήτηση με αφορμή
την υπόθεση στους
Αμπελόκηπους κ την κρατική
σκευωρία σε βάρος του Ν.
Ρωμανού (Ιωάννινα)**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΣΥΖΗΤΗΣΗ

**Με αφορμή την υπόθεση στους
Αμπελόκηπους και την κρατική
σκευωρία σε βάρος του Νίκου
Ρωμανού**

Ομιλητές:

- Λίλα Ραγκούση
(Δικηγόρος του
Νίκου Ρωμανού)
- Μέλος της επιτροπής
αλληλεγγύης στον
αγωνιστή Νίκο
Ρωμανό
- Νώντας Σκουφτούλης
(σύντροφος από ΑΚ
Αθήνας)

**Σάββατο
25
Γενάρη
Ζμμ**

**Αλληλεγγύη στον Ρωμανό, την
Μαριάννα και στους
διωκόμενους της υπόθεσης
Αμπελοκήπων**

Στον Ε.Κ.Χ. Αλιμούρα
(Αραβατινού 6 εντός της οδοῦ Σκόρβου)

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Η έκρηξη και ο τραγικός θάνατος του Κυριάκου Ξ. στην οδό Αρκαδίας άνοιξε τον ασκό του Αιόλου της κρατικής καταστολής. Η αστυνομία πήρε στα χέρια της την υπόθεση των Αμπελοκήπων και τη μετέτρεψε σε μια φούσκα που τη φουσκώνει διαρκώς και είναι βέβαιο ότι κάποια στιγμή θα σκάσει. Χρέος δικό μας, της κοινωνίας και του κινήματος αντίστασης είναι αυτή η φούσκα να σκάσει στα χέρια των δημιουργών της και μάλιστα όσο πιο σύντομα γίνεται.

Η ιστορία της κρατικής καταστολής επαναλαμβάνεται...

Από το πρώτο ιστορικά αποτύπωμα μέχρι και το τελευταίο, βλέπουμε την ίδια τακτική με σκοπό την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου. Στήνεται γύρω από το αποτύπωμα μια ολόκληρη μεταφυσική πλεκτάνη από πολιτικές, κοινωνικές και συντροφικές σχέσεις. Συγκροτούνται ανύπαρκτες «εγκληματικές» οργανώσεις, στιγματίζονται και προφυλακίζονται άνθρωποι που στο τέλος ούτε τα δικαστήρια δεν μπορούν να τους καταδικάσουν και μετά από όλα αυτά αθώνονται πανηγυρικά.

Όλες οι αποφάσεις δικών που στηρίχθηκαν στο δακτυλικό αποτύπωμα ήταν αθωωτικές και αυτές οι αποφάσεις έγιναν με αυτόν τον τρόπο νόμος. Γιατί η αστυνομία όμως επιμένει να «παρανομεί» επαναλαμβάνοντας την ίδια κατασταλτική τακτική;

• Πρώτο και ξεκάθαρο είναι ότι θέλει να επιβάλλει το ποινικό

δίκαιο του εχθρού. Αυτό σημαίνει ότι οι αντίπαλοι του καθεστώτος πρέπει να τεθούν σε κατάσταση εξαίρεσης και με κάθε τρόπο να εξοντωθούν πολιτικά και υπαρξιακά αν είναι δυνατόν.

·Δεύτερον είναι ότι ο χώρος που συλλαμβάνει ομήρους για κατασκευή σκευωριών είναι από το κίνημα αντίστασης το οποίο θέλει να ποινικοποιήσει και να καταστείλει, καθιστώντας το ευάλωτο και περιθωριοποιημένο.

·Τρίτον: Μέσα από το όργιο των συλλήψεων και των προφυλακίσεων παράγεται ένα κλίμα τρομοϋστερίας και τρομολαγνείας που είναι μια αναγκαία συνθήκη, όχι μόνο για την νομιμοποίηση των αντιτρομοκρατικών νόμων όπως ο 187α, αλλά και για η διεύρυνσή του που αφορά πλέον το σύνολο των κοινωνικών αντιστάσεων.

·Τέταρτον: Μέσα από την ποινικοποίηση των προσωπικών συντροφικών και κοινωνικών σχέσεων θέλει το άτομο τεμαχισμένο και απομονωμένο απέναντι στην κρατική καταστολή, μετατρέποντας τον δημόσιο χώρο σε στρατόπεδο απολύτου πανοπτικού ελέγχου.

·Πέμπτον και σπουδαιότερο είναι πως υπάρχει ένα μίσος της αστυνομίας και μια εμμονή με τη γενιά του Δεκέμβρη, την οποία προσπαθεί να βγάλει από το χάρτη. Η επιτομή αυτής της γενιάς είναι ασφαλώς και ο Νίκος Ρωμανός που είδε την κρατική δολοφονία μπροστά στα μάτια του.

Όλα αυτά τα παζαρεύει με την εκ νέου σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, ο οποίος ποτέ δεν αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο κίνημα αντίστασης που δεκαετίες τώρα μάχεται για τα δικαιώματα και την διεύρυνσή του. Στο πρόσωπό του δεν προφυλακίζεται μόνο όποιος/-α αγωνίζεται, αλλά το σύνολο της νεολαίας, στον βαθμό που η σύλληψή του είναι εντελώς αυθαίρετη.

Ενώ αρνείται κάθε σχέση με την έκρηξη της οδού Αρκαδίας, και αυτό είναι αλήθεια, η αντιτρομοκρατική τον ενοχοποίησε για ένα αποτύπωμα σε μια σακούλα, σε ένα μεταφερόμενο αντικείμενο δηλαδή.

Η Δικαστική και η αστυνομική εξουσία μας καθιστά ευάλωτους στο να μας συλλαμβάνει και να μας ενοχοποιεί χωρίς στοιχεία και στην ουσία χωρίς απόδοση κατηγορίας. Σπάζοντας με αυτό τον τρόπο κάθε κοινωνικό συμβόλαιο, εφαρμόζοντας αποκλειστικά το ποινικό δίκαιο του εχθρού.

Έχοντας την εμπειρία της αστυνομικής τακτικής, έγινε από όλους αντιληπτό ποιος είναι ο νέος σχεδιασμός της αντιτρομοκρατικής και γι' αυτό ανέμισαν σακούλες σε όλη τη χώρα, για να δηλώσουν την νέα κρατική κοροϊδία. Το αποτύπωμα είναι η αποχρώσα ένδειξη κάθε ασφαλίτικης σκευωρίας.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΡΩΜΑΝΟ, ΤΗΝ ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

Σας καλούμε στην εκδήλωση-συζήτηση που διοργανώνουμε στον ΕΚΧ Αλιμούρα, το Σάββατο 25/01 , στις 19:00 (Αραβαντινού 6, εντός Στοάς Σκόρδου, είσοδος και από Τσιριγώτη 14)

Θα μιλήσουν:

- Λίλα Ραγκούση** (Δικηγόρος Ν. Ρωμανού)
 - Μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης στον αγωνιστή Νίκο Ρωμανό**
 - Νώντας Σκυφτούλης** (Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας)
- Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση**
-

ENERGEAN ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑΔΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΥΡΙΣΤΟ ! – ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Πρόσφατα διαβάσαμε με πολλή χαρά ότι η Energean oil and gas δεν θα προχωρήσει τελικά στην ερευνητική γεώτρηση στη Γιουργάνιστα του Δήμου Ζίτσας Ιωαννίνων. Στα τσακίδια, λοιπόν. Της ευχόμαστε σύντομα να φύγει κι από το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ όπου, επίσης, δραστηριοποιείται και να δούμε ελεύθερη την Παλαιστίνη από αποικιοκρατικά αρπαχτικά όπως η ίδια.

Το «οικόπεδο» των Ιωαννίνων επέστρεψε στο ελληνικό κράτος, το οποίο, παρά τις μεγαλοστομίες του για τη σπουδαιότητα του κοιτάσματος στη Ζίτσα, δεν έχει βρει επενδυτή. Υπενθυμίζουμε ότι είχε ήδη αποχωρήσει μερικά χρόνια πριν η Repsol.

Διατηρούμε, φυσικά, τις επιφυλάξεις μας για το πώς θα εξελιχθεί η υπόθεση, εν αναμονή και της εκδίκασης της υπόθεσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας όπου έχουν προσφύγει κάτοικοι και περιβαλλοντικές οργανώσεις. Ωστόσο, κάθε φορά που μια εταιρεία-κολοσσός γκρινιάζει που το κράτος δεν στάθηκε ικανό να τσακίσει τις κοινωνικές αντιστάσεις, κάθε φορά που διάφοροι

εγκάθετοι/ψευτο-αναλυτές/οικονομολόγοι της πλάκας διαμαρτύρονται που υπάρχουν ακόμα άνθρωποι και κοινωνικά κινήματα που μπαίνουν ανάχωμα στην καπιταλιστική λεηλασία, κάθε φορά που το κράτος και οι κυβερνήσεις εκτίθενται για τα ψέματα και τις μεγαλοστομίες – πασπαλισμένες με εθνικιστικές φανφάρες – που έχουν εκστομίσει, έχουμε λόγο να χαμογελάμε και να νιώθουμε ηθική ικανοποίηση.

Δεν ξεχνάμε, όμως, και τους ντόπιους καλοθελητές. Τον περιφερειάρχη Καχριμάνη, τον δήμαρχο Ζίτσας Πλιάκο, τον δήμαρχο Πωγωνίου Καψάλη και όλους τους υπόλοιπους παρατρεχάμενους που έσπευσαν να καλωσορίσουν και να διευκολύνουν με κάθε μέσο τις πετρελαϊκές εταιρείες που εμφανίστηκαν στον τόπο μας ως ευεργέτες/αποικιοκράτες επενδυτές που έρχονται να σώσουν τους ντόπιους από την πείνα και την κακομοιριά. Δεν ξεχνάμε την εθελοδοουλία τους ούτε την αντιδραστική τους τοποθέτηση απέναντι στις τοπικές κοινωνίες που αντιδρούσαν σθεναρά. Γνωρίζουμε ότι έτσι θα συνεχίσουν να δρουν μπροστά στον κάθε επενδυτή και γι' αυτό θα μας βρίσκουν σταθερά μπροστά τους...

Από τον Σεπτέμβριο του 2017, περίοδο κατά την οποία τέθηκε σε εφαρμογή η σύμβαση παραχώρησης του «οικοπέδου» Ιωαννίνων από τον νεοφιλελεύθερο Υπουργό Ενέργειας του ΣΥΡΙΖΑ Γιώργο Σταθάκη προς τις εταιρείες Repsol και Energean oil and gas, η οποία είχε υπογραφεί το 2014 επί κυβέρνησης Σαμαρά, ως συνέλευση που δραστηριοποιείται στην περιοχή των Ιωαννίνων ήμασταν κομμάτι του κοινωνικού και αδιαμεσολάβητου κινήματος που επιχείρησε να σταθεί εμπόδιο στις ορέξεις των πολυεθνικών πετρελαϊκών εταιρειών. Από τις πρώτες παρεμβάσεις στην πόλη των Ιωαννίνων, στις λαϊκές συνελεύσεις στα χωριά της Ζίτσας και του Ζαγορίου, στα δημοτικά συμβούλια και στις «ενημερωτικές», κατόπιν εορτής, ημερίδες του Υπουργείου στα Άνω Πεδινά κι από κει στη δημιουργία της Ανοιχτής Συνέλευσης ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων και έπειτα στο κατόπι των εταιρειών στα βουνά και στις μεγαλειώδεις και πρωτόφαντες πορείες ενάντια στις εξορύξεις στα Ιωάννινα και στην Αθήνα. Με παρεμβάσεις, αμέτρητες συνελεύσεις και συντονισμούς, συμμετοχή σε πορείες και εκδηλώσεις σε άλλες πόλεις και χωριά με σκοπό την ενίσχυση του τοπικού αγώνα και της αλληλεγγύης μεταξύ των κινημάτων ενάντια στη λεηλασία της φύσης και των τόπων μας.

Σήμερα, που το κεφάλαιο συνεχίζει να περιφράσσει τα απάτητα βουνά, τα ποτάμια, τις λίμνες που ανήκουν σε όλους μας, που η

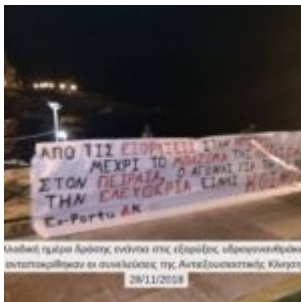
ανάπτυξη βαφτίζεται «πράσινη» και σε λίγο θα πληρώσουμε και τον αέρα που αναπνέουμε, οφείλουμε με την ίδια ένταση να συνεχίσουμε να στεκόμαστε ανάχωμα στη λεηλασία και την καταστροφή των δημόσιων πόρων, των κοινών αγαθών και των ελεύθερα προσβάσιμων τόπων.

Με πείσμα και συνέπεια θα συνεχίσουμε να βαδίζουμε στον αγώνα για την κοινωνική διαχείριση της ενέργειας και των κοινών αγαθών, μαζί με τις τοπικές κοινωνίες και τους ανθρώπους που αρνούνται να υποταχθούν στην επέλαση της βαρβαρότητας και της μετατροπής κάθε σπιθαμής γης σε γρανάζι του καπιταλιστικού τέρατος.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ ΑΕΡΙΟ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝΕ ΣΤΗ ΓΗ, Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥΣ ΦΕΡΝΕΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Παρατίθενται φωτογραφίες από εκδηλώσεις και δράσεις σχετικές με το περιβαλλοντικό που οργανώσαμε ή συμμετείχαμε τα τελευταία χρόνια

Πορεία στα Γιάννενα ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων
12/05/2018

Παράσταση με πορεία στα Άνω Γιάννεα, στο ανατολικό κέντρο της πόλης για την απαγόρευση των εξορύξεων πετρελίου στις 23/01/2018
23/01/2018

10 Φλεβάρη 2018 8 μμ

Συμμετέχουν:

- Κίνηση ούσσε την Ήπειρο
- Ανελεύς - SOS
- Λιμνοθάλασσα (Μεσολλόγγι)

στον Ε.Κ.Χ. Αιτωρούρα
Ταχυδρομική διεύθυνση: 26100

**ΕΞΩ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΙΑΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ**

Μεγάλη πορεία δράσης, ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων πραγματοποιήθηκε σε συνολικούς της Αιτωλοακαρνανικής Κίνησης στις 28/11/2018
28/11/2018

Παράσταση με πορεία στα Άνω Γιάννεα, στο ανατολικό κέντρο της πόλης για την απαγόρευση των εξορύξεων πετρελίου στις 23/01/2018
23/01/2018

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ
ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ**

1/6/18

Περίοδος 6:00μ.μ.

συμμετέχουν στο ποίνο της
"Αποσταλεί συνέντευξη στα Γιάννενα
ενάντια στις εξορύξεις πετρελίου
στις "Ήπειρο"

ενάντια στην εξορύξη των πετρελίων

ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων

11 Μαΐου | Γιάννενα
12:00 Περιφέρεια Ηπείρου

Κόλεσμα σε πανελλαδική παρεία
11/05/2019

ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία και τον μύθο της ανάπτυξης

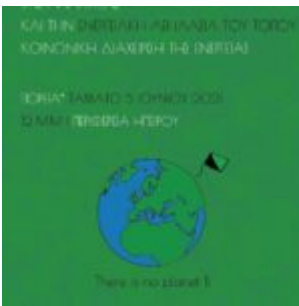
ενάντια στα πετρέλαια στην Ήπειρο

Σάββατο 24/2

7μ.μ.

στην Ελεύθερη Κοινωνική Κόμμα Αιτωλίας
στην Ελεύθερη Κοινωνική Κόμμα Αιτωλίας

Παράδειση κατά τη διάρκεια της παράδεισης, στα Ιωάννινα
20/10/2018

Παράδειση στην Αθήνα ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων
19/02/2019

Παράδειση διαμαρτυρίας στο σημείο που αποβάλλεται με ελίκωπο
21/12/2023

Εφαρία στη Γάννηνα ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων
17/06/2018

**Εταιρείες & Δήμοι
σε πολιτισμό με αντίημο την κατα**

*Κομμάτι του Φωτοβήλα διαθέσιμος είναι η ΤΣΡΠΑ Ευρωπαϊκή, τα Ελληνικά Πετρέλαια και η Energean Oil.

ΕΞΟ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΓΕΙΡΟ

20/07/2018
Κοινωνία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Η Κοινωνία Αντιεξουσιαστική Κίνηση (ΚΑ) ανακοινώνει την έναρξη της καμπάνιας «Εξοτά Πι» (Εξοτά Πι = Εξοτά Πι) με στόχο την κατάργηση της εξορύξης υδρογονανθράκων στην Ελλάδα. Η καμπάνια περιλαμβάνει την κατασκευή και την τοποθέτηση πινακίδων σε δημόσιους χώρους, καθώς και την πραγματοποίηση διαδηλώσεων και εκδηλώσεων. Η ΚΑ θεωρεί την εξορύξη υδρογονανθράκων ως απειλή για το περιβάλλον, την υγεία και την κοινωνία, και ζητά την άμεση διακοπή της. Η καμπάνια «Εξοτά Πι» είναι μέρος της ευρύτερης προσπάθειας της ΚΑ για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων της κοινωνίας και την αντιμετώπιση της κρίσης.

Μητροπολιτική για το όχημα των εξορύξεων
18/03/2023

10 ημερών εκδήλωση συζήτησης: "Ενέργεια για ή και για ποι"

αδελφότητα δράσης ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων
σταματούμενες οι συνθήκες της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης
28/11/2018

Ελληνική ομάδα δράσης ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων που
σταματούμενες οι συνθήκες της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης
29/11/2018

ΠΟΡΕΙΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ) – ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΣΕ ΚΥΝΗΓΑΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΟΧΙ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΣΑΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΟΥ

Την Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2024 σημειώνεται έκρηξη σε διαμέρισμα των Αμπελοκήπων και χωρίς να χάσει ούτε δευτερόλεπτο αναλαμβάνει δράση η αντιτρομοκρατική. Κατευθείαν προχωρά σε σύλληψη μιας γυναίκας που βρισκόταν εντός του διαμερίσματος αλλά και της γυναίκας που είχε παραλάβει τα κλειδιά του διαμερίσματος και διέμενε στο εξωτερικό. Ωστόσο, στα ΜΜΕ κυριαρχούν ακόμα ειδήσεις σχετικές με τη διαγραφή Σαμαρά από τη ΝΔ και με το έγκλημα των Τεμπών, όπου το κράτος όχι μόνο δεν κινήθηκε ακαριαία για να συλλέξει στοιχεία από τον τόπο του εγκλήματος, αλλά στην ουσία έκανε ό,τι ήταν εφικτό προκειμένου να τα εξαφανίσει, πρακτική που έρχεται σε προφανή αντίθεση με την «σβελτάδα» στην υπόθεση των Αμπελοκήπων.

Για τον πλήρη αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης επιστρατεύτηκε η γνωστή τακτική του αποδιοπομπαίου τράγου, που λειτουργεί ως βαλβίδα αποσυμπίεσης σε δύσκολες στιγμές. Αυτό είναι το σημείο που έρχεται στο προσκήνιο η είδηση για τη δήθεν εμπλοκή του αγωνιστή Νίκου Ρωμανού. Ο Νίκος είναι ο άνθρωπος στον οποίο τα χέρια έπεσε νεκρός, στις 6 Δεκέμβρη

του 2008, ο αδελφικός του φίλος Αλέξης Γρηγορόπουλος, αφού προηγουμένως είχε προσβληθεί με σφαίρα από το μακρύ χέρι του κράτους, που ταΐζει η εξουσία. Ο φονιάς της 6ης Δεκεμβρίου σήμερα είναι ελεύθερος και μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, ενώ ο Νίκος Ρωμανός που θα κουβαλάει αυτή την ανάμνηση για μια ζωή, θα συνεχίσει να διώκεται με κάθε ευκαιρία, όντας ένας ακόμα αποδιοπομπαίος τράγος στην μακρά λίστα αγωνιστών, από τη Μεταπολίτευση κι έπειτα για να μην πάμε πιο πίσω, που στοχοποιούνταν και διασύρονταν κάθε φορά που το κράτος είχε ανάγκη από ένα εξιλαστήριο θύμα. Στο παρόν η αντιτρομοκρατική προχωράει στην παράνομη σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, εξαφανίζοντας από την επικαιρότητα κάθε τι επιβαρυντικό για την κυβέρνηση και το μπλοκ συμφερόντων που αυτή εκπροσωπεί, καθώς πλέον η πρώτη είδηση είναι η σύλληψη του Ρωμανού, ο οποίος με συνοπτικές διαδικασίες προφυλακίστηκε.

Η ΕΛΑΣ ανακοινώνει ότι βρέθηκε δακτυλικό του αποτύπωμα σε πλαστική σακούλα, εντός του διαμερίσματος που υπέστη ολική καταστροφή. Η αναφορά της ΕΛΑΣ μάς ταξιδεύει στο 2010, όπου είχε σταλεί φάκελος με εκρηκτικό μηχανισμό στο υπουργείο Δημοσίας Τάξης έχοντας στόχο τον Χρυσοχοΐδη. Τότε η ΕΛΑΣ ισχυρίστηκε ότι στο φάκελο που εξερράγη ο εκρηκτικός μηχανισμός, βρέθηκε ολόκληρο αποτύπωμα του Παλαιοκώστα! Είναι άπειρες οι δικαστικές αποφάσεις παγκοσμίως που έχουν δεχτεί ότι δεν μπορεί το δακτυλικό αποτύπωμα να αποτελέσει από μόνο του παράγοντα καταδίκης, από τη στιγμή μάλιστα που είναι πολύ εύκολο να «φυτευτεί», ειδικά από τους μηχανισμούς καταστολής, αλλά και από τον οποιονδήποτε.

Ο ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΧΘΡΟΣ / ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 σηματοδοτεί για το κράτος μία στιγμή κινδύνου, μία στιγμή όπου απειλήθηκε με πολύ μαζικούς όρους το μονοπώλιο της βίας του από κοινωνικές ομάδες που βρίσκονται κατά κανόνα στο περιθώριο, όπως οι μετανάστες-ριες, οι ρομά, τα φτωχά στρώματα που βρίσκονται στην βάση της

κοινωνικής πυραμίδας, οι κοινωνικοί αγωνιστές κλπ. Από τότε ήδη το κράτος ενορχηστρώνει την αντι-εξέγερσή του, η οποία βασίζεται τόσο στην καταστολή όσο και στην προληπτική εξουδετέρωση κάθε τι διαφορετικού, που μπορεί να απειλήσει την κανονικότητά του. Έτσι, εισερχόμαστε σε ένα ατέρμονο κυνήγι μαγισσών ενάντια στον εσωτερικό εχθρό.

Οι κοινωνικές μειονότητες έρχονται στο επίκεντρο κυρίως σε περιόδους κρίσης ως ο εσωτερικός εχθρός, άλλες βιώνουν τη ρατσιστική βία των κρατικών μηχανισμών καθημερινά και άλλες την στοχοποίηση και την καταστολή. Οι καθημερινές δολοφονίες και βιασμοί στον φράχτη του Έβρου, τα ναυάγια στη μεσόγειο, οι εξαφανισμένοι και δολοφονημένοι μέσα στα Α.Τ. – κολαστήρια, το ξύλο στις συγκεντρώσεις απέναντι ακόμα και σε ομάδες του πληθυσμού που «χαίρουν της εκτίμησης των κυβερνώντων» όπως οι πυροσβέστες και οι υγειονομικοί, οι κάμερες που βρίσκονται παντού, οι μπάτσοι που βρίσκονται παντού ακόμα και μέσα στα πανεπιστήμια (για να θυμηθούμε και το πρόσφατο παράδειγμα με τα ΜΑΤ στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων), οι αγωνιστές που φυλακίζονται χωρίς στοιχεία, η κανονικοποίηση του ακροδεξιού λόγου, η μετατροπή όποιου αντιδράει σε εχθρό του έθνους, είναι μερικά μόνο παραδείγματα καταστολής, κρατικής δολοφονικότητας, προληπτικής αντι-εξέγερσης και προσπάθειας εμπέδωσης ότι η βία είναι κρατικό μονοπώλιο.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 άφησε, όμως, και μια τεράστια παρακαταθήκη για τις κοινωνικές αντιστάσεις των καταπιεσμένων, στα μάτια των οποίων φώτισε έστω και για λίγο η φλόγα μιας διαφορετικής κοινωνίας, χωρίς αρχηγούς και ηγέτες, χωρίς καταπίεση και ανισότητες, ακολουθώντας το νήμα όλων των σύγχρονων εξεγέρσεων. Η εξέγερση του Δεκέμβρη απέδειξε ότι η κοινωνία μπορεί να αντιπαρατεθεί στο μονοπώλιο της κρατικής βίας. Τα δύσκολα χρόνια που ακολούθησαν το 2008, με την οικονομική κρίση και την βίαιη φτωχοποίηση της κοινωνίας, οι

οριζόντιες και αμεσοδημοκρατικές πρακτικές του Δεκέμβρη βρήκαν έδαφος σε λαϊκές συνελεύσεις, καταλήψεις, κολλεκτίβες, συλλογικές κουζίνες και σε κινήσεις αδιαμεσολάβητης αντίστασης απέναντι στο κράτος και το κεφάλαιο.

Η φλόγα του Δεκέμβρη, λοιπόν, δε σβήνει. Την βλέπουμε στα μάτια όσων αντιστάθηκαν εκείνες τις άγριες ημέρες, στα μάτια όσων συνέχισαν να αγωνίζονται και δεν παραιτήθηκαν, όσων ελπίζουν και ονειρεύονται ένα διαφορετικό αύριο. Η φλόγα αυτή μας δείχνει πώς να πορευτούμε στον αγώνα που δίνουμε καθημερινά ενάντια στην κρατική τρομοκρατία.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΜΑΡΙΑΝΝΑ, ΤΟΝ ΡΩΜΑΝΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ**

ΠΟΡΕΙΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 18.00 ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ-ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

(Ανοιχτή συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 8μμ στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα)

Πορεία 17 Νοέμβρη (Ιωάννινα) – Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Επετειακό το κλίμα. Η 17η Νοέμβρη, είναι καταρχάς μέρα συνυφασμένη με τον αγώνα που έδωσε μια μερίδα κόσμου που δεν είχε συμβιβαστεί με την πραγματικότητα της καταστολής, της φτώχειας και του κοινωνικού ξεπεσμού, εν ολίγοις της χούντας. Άνθρωποι κατά βάση νέοι που στην συνέχεια πλαισιώθηκαν και από

άλλα κομμάτια της κοινωνίας της Αθήνας, αλλά και άλλων περιοχών της Ελλάδας όπως τη Θεσσαλονίκη και τα Γιάννενα, αποφάσισαν πως οι ζωές τους δεν είναι για να χαραμίζονται από ανθρώπους που δεν δίνουν δεκάρα τσακιστή για τους ίδιους και σπέρνουν διχόνοια, βία και εν τέλει θάνατο σε κάθε τι διαφορετικό που δεν τους αρέσει ή που μπαίνει στο δρόμο τους. Εμάς όλα αυτά δεν μας φαίνονται τόσο ξένα ούτε παλιά ούτε αλλόκοτα. Ίσα ίσα, όταν το καλοσκεφτόμαστε, και η πραγματικότητα σήμερα πάνω κάτω ίδια είναι.

Στο εξωτερικό οι ένοπλες συγκρούσεις ήταν και είναι θέμα της επικαιρότητας. Γι'αυτό και η εξέγερση τότε διαποτιζόταν από αντιπολεμικά συνθήματα και κινητοποιήσεις. Εντελώς συμπτωματικά (;) τόσο το 1973 όσο και τώρα, ο Παλαιστινιακός λαός υφίσταται γενοκτονία από το κράτος του Ισραήλ. Ένας λαός που ξεκληρίστηκε, ξεκληρίζει με την σειρά του έναν άλλον, αποσπώντας του και την τελευταία σπιθαμή ζωτικού χώρου. Ακόμη και μια υποτιθέμενη εκχειρία δεν θα αφήσει τίποτα πίσω της πέρα από συντρίμια, ένα πεδίο τελείως αφιλόξενο για τον εξουθενωμένο, άλλοτε εκτοπισμένο και άλλοτε δολοφονημένο κόσμο της Παλαιστίνης.

Το ίδιο σκηνικό παρατηρούμε και στην Ουκρανία, εκεί όπου μια πιθανή συμφωνία μεταξύ των δύο χωρών δυόμιση και πλέον χρόνια από την έναρξη του πολέμου εν μέσω εθνικιστικού παροξυσμού θα αφήσει πίσω της μια εξαθλιωμένη κοινωνία και μια χώρα μισή, με πόλεις εξαφανισμένες από τον χάρτη, και πολλούς ανθρώπους της νεκρούς. Κάτι παρόμοιο είχε συμβεί και ένα χρόνο μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, όταν η μάχη μεταξύ δύο κρατών με φιλοδοξίες για επέκταση των συνόρων τους και ισχυρό εθνικό φρόνημα, αυτών της Τουρκίας και της Ελλάδας, άφησε πίσω της πολλούς νεκρούς και μία χώρα στα δύο, με την ευγενική συναίνεση της χούντας, μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα που οργάνωσε. Τόσα χρόνια ύστερα, ακόμα να καταλάβουμε ότι ο σωβινισμός γεννά νεκροταφεία.

Στο εσωτερικό της χώρας, οι ανισότητες οξύνονται, η ολιγαρχία επιβάλλει μία καθημερινότητα αβίωτη, τα αστικά κέντρα

αργοπεθαίνουν, οι μυρωδιές του καλοκαιριού έχουν δώσει την θέση τους σε αυτές της καμμένης παλέτας και του τηγανισμένου ηλιέλαιου.

Ο εθνικισμός παραμένει το καταφύγιο των ηλίθιων, ανθρώπων που δεν τους απέμεινε τίποτα στη ζωή τους για να είναι περήφανοι, για να βρουν κάποιο νόημα, πέρα από την ιδέα μιας πατρίδας ενωμένης και μιας θρησκείας ακλόνητης, την ίδια στιγμή που στις κοινωνίες μας ο καθένας κοιτάει την βολή του και καταπατάει κάθε ιδέα στον βωμό της προσωπικής του ανέλιξης.

Ακόμα και τώρα επομένως, η ερώτηση παραμένει ίδια : Μέχρι πότε ρε μαλάκες; Μέχρι πότε θα δεχόμαστε να μας βαράνε στο δρόμο επειδή βγάλαμε βόλτα το παιδί μας, μέχρι πότε η αγαπημένη μας συνήθεια θα είναι να ψάχνουμε την τιμή ανά κιλό ενός προϊόντος στο σούπερ μάρκετ; Μέχρι πότε θα αναφωνούμε ευτυχισμένοι και ευτυχισμένες επειδή ο εργοδότης δέχτηκε να δουλεύουμε 40 ώρες την εβδομάδα για να μας δίνει 800€;

Αυτά και άλλα τόσα ερωτήματα λοιπόν που αναλογούν στην εποχή τους, έλυσαν οι φοιτητές που μπήκαν στο Πολυτεχνείο έτοιμοι να έρθουν σε σύγκρουση με το τέρας που ονομάζεται εξουσία, είτε έχει την μορφή του γραβατωμένου πολιτικού αρχηγού, είτε του στρατιωτικού – εθνάρχη, είτε του επόμενου εκατομμυριούχου φιλάνθρωπου.

Οι κύκλοι βίας λοιπόν εσωτερικά και εξωτερικά δεν είναι για εμάς κάτι καινούριο. Όπως καινούρια δεν είναι και η αιτία τους, ολοκληρωτικά καθεστώτα, μεγάλες Ελλάδες/Τουρκίες/Ρωσίες, γενοκτονίες λαών με την πρόφαση της εθνικής άμυνας, φτώχεια και ανέχεια στα πλαίσια της εθνικής ανασύστασης και του κρατικού εκσυγχρονισμού. Με άλλα λόγια τα ίδια και τα ίδια.

Πορεία 17 Νοέμβρη | 18:00, Δόμπολη

51 χρόνια μετά θα πούμε κι εμείς τα ίδια :

ΚΑΤΩ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΤΩ ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ

Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Για να κατεβάσετε την ανακοίνωση πατήστε εδώ 17N_2024

ΚΡΑΤΟΣ ΡΑΤΣΙΣΤΩΝ ΜΠΑΤΣΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ

συγκέντρωση - πορεία
για τη δολοφονία στο ΑΤ Αγ. Παντελεήμονα

Σάββατο 28/09, 18:00
περιφέρεια Ηπείρου

**ΚΡΑΤΟΣ ΡΑΤΣΙΣΤΩΝ
ΜΠΑΤΣΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ**

Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Ο Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ, γιατί πίσω από κάθε άορατο υπάρχει μία ανθρώπινη υπόσταση, ήταν μετανάστης πακιστανικής καταγωγής και σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του Τύπου που επικαλούνται τις δηλώσεις των οικείων του, πρόκειται για άτομο που ζούσε περίπου είκοσι χρόνια στην Ελλάδα, μιλούσε άπταιστα ελληνικά, είχε άδεια παραμονής και ανθρώπους που τον αναζητούσαν.

Για να μην τα πολυλογούμε : ο Μοχάμεντ βρέθηκε νεκρός στο Α.Τ Αγίου Παντελεήμονα στην Αθήνα, με τις εικόνες του άψυχου σώματός του να προκαλούν ανατριχίλα. Εμφανή ίχνη σωματικής κακοποίησης, στην πλάτη, στα χέρια, ακόμα και στις πατούσες, μεταφέροντάς μας νοερά στις εποχές των βασανιστηρίων με

φάλαγγα που έκαναν οι βασανιστές της Χούντας στην ταράτσα της Μπουμπουλίνας. Το ότι ο άνθρωπος αυτός βρέθηκε, μετά από μια βδομάδα που αγνοούνταν, δολοφονημένος μέσα σε ένα από τα πιο αμαρτωλά αστυνομικά τμήματα της Αθήνας, όπου οι μπάτσοι αποτελούσαν τον πιο στενό συνεργάτη των Χρυσανιτών κατά τα χρόνια των πογκρόμ απέναντι σε μετανάστες στον Άγιο Παντελεήμονα, δεν μπορεί να είναι καθόλου τυχαίο.

Όσες προσπάθειες κι αν κάνει η ΕΛ.ΑΣ για να κουκουλώσει το θέμα, οι μνήμες τόσων και τόσων ανθρώπων που έχουν βασανιστεί, κακοποιηθεί σωματικά και σεξουαλικά και δολοφονηθεί από ένστολους βασανιστές σε αστυνομικά τμήματα όπως του Αγίου Παντελεήμονα, δεν αφήνουν περιθώρια να πιστέψουμε τις θεωρίες της. Με τα εκλογικά ποσοστά ακροδεξιών-ρατσιστικών κομμάτων σε αυτά τα Α.Τ να φτάνει ή να ξεπερνάει το 50%, καταλαβαίνουμε ότι στις περισσότερες περιπτώσεις μιλάμε για φασισταριά και ρατσιστές που αντιμετωπίζουν τους μετανάστες, τις πόρνες, τους τοξικοεξαρτημένους και κάθε φτωχοδιάβολο που πέφτει στα χέρια τους, σαν ένα φονεύσιμο και γυμνό από δικαιώματα ον, που αξίζει να πάθει τα χειρότερα. Μιλάμε, φυσικά, για τους ίδιους ανθρώπους που στέκονται σούζα μπροστά στα αφεντικά τους, που μπλέκονται σε όλα τα κυκλώματα διακίνησης ναρκωτικών, προστασίας μαγαζιών, εκβιασμών, διακίνησης ανθρώπινων ψυχών που κυκλοφορεί εκεί έξω.

Τι να περιμένει, όμως, κανείς από τους ένστολους προστάτες, όταν ο εντολοδόχος τους, δηλαδή το Κράτος, έχει ως δομικό στοιχείο τον ρατσισμό. Τα χέρια των ένστολων είναι λυτά και ανεξέλεγκτα γιατί το ελληνικό κράτος έχει θεμελιωθεί πάνω στις αρχές του δωσιλογισμού και της ρουφιανιάς των παρακρατικών συμμάχων του. Στις μέρες μας, έχει βρει πιο «νόμιμους» τρόπους να δολοφονεί τους μετανάστες, πνίγοντάς τους στο Αιγαίο ή στον Έβρο με τις ευλογίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Τουρκίας και των υπόλοιπων κρατών-δολοφόνων και αφήνει τη «βρώμικη» δουλειά στους αστυνομικούς-βασανιστές, οι οποίοι σε σκοτεινά σοκάκια, σε δρόμους χωρίς κάμερες, στα σύνορα και στα υγρά μπουντρούμια της ελληνικής δημοκρατίας φονεύουν τους εξαθλιωμένους και τους

πετάνε στα αζήτητα σαν το σκυλί στ' αμπέλι.

Απέναντι σε αυτήν την συνεχιζόμενη τάση απανθρωποποίησης της ελληνικής κοινωνίας, που ψάχνει να βρει στην ιστορία του θύματος τις λέξεις για να δικαιολογήσει τον βασανισμό του, πρέπει να ορθώσουμε ανάστημα αξιοπρέπειας και αντίστασης. Όχι απλά να μην συνηθίσουμε ακόμα λίγο θάνατο, αλλά να δημιουργήσουμε εκείνες τις κοινωνικές αντιστάσεις των από τα κάτω που θα μας επιτρέψουν να τσακίσουμε την ιδεολογία του μίσους, να κάνουμε τους ένστολους φρουρούς, τους ακροδεξιούς συμμάχους τους και το κράτος-δολοφόνο που συγκαλύπτει στυγερά εγκλήματα, να φοβηθούν από την δικαιοσύνη που μόνο μία κοινωνία με μνήμη και συνείδηση μπορεί να επιβάλει.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ